

ków. Wysokość przypadającej opłaty oznacza sąd w wyroku.

§ 30. Sąd może w wyroku zwolnić skazanego, oskarżyciela prywatnego lub pokrzywdzonego w całości lub w części od opłaty, jeżeli uzna, że uiszczenie jej będzie dla nich zbyt uciążliwe.

§ 31. Od dokumentów wydawanych na wniosek na podstawie akt pobiera się opłaty przewidziane w § 20. Oskarżony i skazany mają jednak prawo otrzymać bezpłatnie jeden odpis wyroku i każdego postanowienia podlegającego zażaleniu.

Pisma doręczane z urzędu wolne są od opłat.

§ 32. W razie dochodzenia w procesie kar-
nym roszczeń majątkowych, wynikających z prze-

stępstwa, pobiera się od pozwu opłatę według przepisów §§ 16—17.

Przepis końcowy.

§ 33. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

440

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu
o opłatach od czynności prawnych dokonywanych przed sędziami obywatelskimi.

Na podstawie art. 70 § 6 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od czynności prawnych dokonywanych przed sędziami obywatelskimi pobiera się podatek od nabycia praw majątkowych i opłatę skarbową na rzecz Skarbu Państwa oraz opłatę specjalną na rzecz gminy.

§ 2. Obliczanie i pobieranie podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej następuje według przepisów dekretów z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) i o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107).

§ 3. Opłata specjalna na rzecz gminy jest stała lub stosunkowa.

§ 4. Bez względu na wartość przedmiotu pobiera się stałą opłatę specjalną w wysokości:

- a) od testamentu — 400 zł
- b) od odwołania testamentu — 250 zł
- c) od pełnomocnictwa — 100 zł

Od wszelkich innych czynności pobiera się stosunkową opłatę specjalną od wartości przedmiotu.

§ 5. Wartość przedmiotu dla obliczenia i pobrania opłaty specjalnej określa się według prze-

pisów dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych.

§ 6. Stosunkowa opłata specjalna zależna od wartości przedmiotu wynosi:

przy wartości przedmiotu	
do 50.000 zł włącznie	2 %
najmniej jednak	200 zł
ponad 50.000 zł	1 %
najmniej jednak	1000 zł

Przy obliczaniu stosunkowej opłaty specjalnej każde rozpoczęte 100 zł wartości przedmiotu liczy się za pełne. Kwoty groszowe opłat do 50 gr pomija się, a kwoty powyżej 50 gr zaokrągla się wzwyż do 1 zł.

§ 7. Podatek od nabycia praw majątkowych i opłatę skarbową oraz opłatę specjalną na rzecz gminy sędzia obywatelski oblicza i pobiera przy sporządzaniu aktów i umów.

§ 8. Sędzia obywatelski obowiązany jest w każdym sporządzonym akcie lub umowie wymienić wysokość pobranego podatku i opłaty skarbowej oraz opłaty specjalnej na rzecz gminy. Wysokość tych opłat winna być wykazana także w repertorium.

§ 9. Podatek od nabycia praw majątkowych i opłatę skarbową oraz opłatę specjalną na rzecz

gminy sędzia obywatelski najpóźniej następnego dnia po ich pobraniu obowiązany jest wpłacić do kasy gminnej, która powinna podatek i opłatę skarbową przelewać do kasy skarbowej właściwej władzy podatkowej 2 razy w miesiącu w następujących terminach: za pierwszą połowę miesiąca — do dnia 20 tego miesiąca i za drugą połowę miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca.

§ 10. Za wypisy i odpisy aktów i umów sporządzonych w księdze umów pobiera się na rzecz gminy opłatę specjalną w wysokości 50 zł za stronicę 25-wierszową. Każdą rozpoczętą stronicę liczy się za całą.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

441

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 listopada 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu
o wynagrodzeniu sędziów obywatelskich i ławników.

Na podstawie art. 13 prawa o sądach obywatelskich z dnia 22 lutego 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 64) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sędziemu obywatelskiemu pełniącemu obowiązki urzędowe służy prawo do otrzymania za stratę zarobku w związku z oderwaniem go od zwykłych zajęć zawodowych wynagrodzenie za każdy dzień posiedzeń sądowych, a ponadto jeszcze tytułem ryczałtu za pełnienie czynności administracyjnych wynagrodzenie za jeden dzień posiedzeń w tygodniu, nie więcej jednak niż za 3 dni w tygodniu łącznie.

§ 2. Wynagrodzenie dzienne wynosi kwotę równą każdorazowemu pełnym dietom dziennym urzędnika państwowego VII stopnia służbowego.

§ 3. Sędzia, zamieszkały poza siedzibą sądu w odległości co najmniej 3 kilometrów, ma prawo do otrzymania oprócz wynagrodzenia także zwrotu kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji do sądu i z powrotem. Jeżeli w miejscu zamieszkania sędziego obywatelskiego nie ma publicznych środków komunikacji, ma on prawo do zwrotu kosztów przejazdu według zatwierdzonej przez władze taryfy najmu koni, a w braku takiej taryfy według cen odpowiadających miejscowym stosunkom. Zwrot kosztów przejazdu należy się sędziemu obywatelskiemu także w przypadku korzystania przezeń z własnych środków lokomocji.

§ 4. Należne sędziemu obywatelskiemu wynagrodzenie i koszty przejazdu wypłaca się z funduszu gminy na podstawie przedstawionych przez niego wykazów tych należności.

§ 5. Przepisy §§ 1—4 mają odpowiednie zastosowanie do zastępców sędziów obywatelskich w przypadkach zastępczego pełnienia przez nich obowiązków sędziów obywatelskich.

§ 6. Ławnik ma prawo do otrzymania za stratę zarobku w związku z oderwaniem go od zwykłych zajęć zawodowych wynagrodzenia w wysokości 150 zł za każde posiedzenie, w którym brał udział.

Do zwrotu ławnikom kosztów przejazdu stosuje się odpowiednio przepisy § 3.

§ 7. Należne ławnikom wynagrodzenie za udział w posiedzeniach sądowych wypłaca się z funduszu gminy na podstawie złożonych przez nich wykazów poświadczonych przez sędziego obywatelskiego.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski